

Ebenezer Erskine

De eerste belofte vervuld; of, de kop van de slang vermorzeld door het Zaad van de vrouw

1 Johannes 3:8 - Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou.

Om tijd te winnen zal ik mij nu niet inlaten met het verband aan te tonen tussen deze en de voorafgaande woorden, en die welke er op volgen, en ze alleen beschouwen zoals zij voor ons liggen, aangezien zij zoals ze daar staan een gehele en volkomen zin uitmaken.

De inhoud is dezelfde als die van het eerste Evangelie dat ooit in de wereld gepredikt werd: (Gen. 3:15) "Het zaad van de vrouw zal de kop van de slang vermorzelen", alleen met dit onderscheid, dat wat aan onze eerste ouders bij wijze van belofte en profetie werd bekendgemaakt, ons hier bij wijze van geschiedenis, als iets, dat reeds geschied en voltoerd is, wordt verkondigd. In dit opzicht wordt in deze paar woorden meer gezegd, dan al de Profeten onder het Oude Testament konden zeggen. Zij konden de wereld slechts vertellen, dat Christus in de volheid des tijd zou geopenbaard worden, doch nu zegt onze apostel hier, dat dit niet nog geschieden moet, doch dat het reeds uitgevoerd en geschied is; de Messias is gekomen en heeft de kop van de slang vermorzeld: "Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel verbreken zou." O! Moesten niet zulke tijdingen van grote blijdschap een ieder, die ze hoort, met de engelen doen meezingen, prijzende God en zeggende: *Ere zij God in de hoogste hemelen, vrede op aarde, in de mensen een welbehagen.* Of met de Kerk: *Hosanna de Zoon Davids; gezegend is Hij, die daar komt in de Naam des Heeren, om ons zalig te maken.*

De woorden in het algemeen zijn een bekendmaking van de voorname doeleinden van de verschijning van de Zoon van God in deze benedenwereld in de natuur van de mens, namelijk, om Zich te wreken op de grote vijand van het menselijk geslacht, en zijn rijk, dat hij met geweld heeft gekregen, als de god van deze wereld, om te keren: "Want hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou." Waarin. de volgende twee of drie dingen kunnen aanmerken:

1. De grote Kampioen, die op het slagveld verschijnt om de twist van de gevallen mens te twisten, zijnde niemand minder dan de Zoon Gods. Ik gedenk, hoe de Kerk, wanneer zij over een Zaligmaker hoort spreken, Die zal komen om een verloren wereld van zondaren uit de mensen te verlossen, uitroept: (Jes. 63:1) "Wie is Deze, Die van Edom komt met besprenkelde klederen, van Bozra? Deze die versierd is in Zijn gewaad? Die voorttrekt in Zijn grote kracht?" Hier is een uitdrukkelijk en stellig antwoord op deze vraag? Het is niemand anders dan de Zoon van God. Doch O! Wie zal Zijn leeftijd uitspreken?" o! Wie kan woorden vinden om Zijn grote en heerlijke Naam uit te spreken; want het is "een Naam, die boven allen naam is", een Naam "in welke alle knie zich zal buigen, en van welke alle tong zal belijden, dat Hij de Heere is", de Zoon van God. Hij is het, Die onder het Oude Testament soms bekend was bij de naam van "het Zaad van de vrouw, het Zaad Abrahams, Silo, de Man van Gods rechterhand, Immanuël,

de Spruite van de gerechtigheid, de Plant van naam, de Engel des verbonds, de Zon der gerechtigheid, de Heerser in Israël, Wiens uitgangen zijn vanouds, van de dagen der eeuwigheid"; en die in het Nieuwe Testament genaamd wordt, "de Heere Jezus Christus, de Zoon des mensen, de van God Gezondene, de Middelaar, de Verlosser" van verloren zondaars. O vrienden, laat "zijn Naam zijn als een olie, die uitgestort is", want "de maagden hebben Hem lief!"

2. Dan is er de grote vijand, die deze vermaarde Kampioen op het oog had, dat is, de duivel, de oude slang, het hoofd van de afgevallene engelen; hij en zijn verbonden geesten, die tegen God, hun grote Heere, in opstand waren gekomen, waarvoor zij uit de heerlijkheid van de hemel in de diepten van de hel zijn geworpen, waar zij tot het oordeel van de grote dag met eeuwige banden onder de duisternis worden bewaard. Vrienden, hier is stof van verwondering en bewondering. Onze schuldige gewetens zouden ons, op het horen van de komst van de Zoon van God in deze benedenwereld, al gauw verteld hebben, dat Zijn boodschap zou zijn Zich op opstandige mensen te wreken, die hun trouw aan God hadden opgezegd, die zich tegen Hem in een verbond met de hel en in een voorzichtig verdrag met de dood hadden begeven. Wij konden niet anders verwachten dan, dat wij Hem zouden horen zeggen: "O wee, Ik zal Mij troosten van Mijn wederpartijders, Ik zal Mij wreken van Mijn vijanden" uit het geslacht van Adam. Doch O, tot eeuwige verwondering van de hemel en de aarde, bindt Hij de strijd aan, niet tegen de gevallen mens, maar tegen de gevallen engelen, die de mens in het verderf hadden gestort, door hem met hen in dezelfde verdoemenis te trekken.

3. Wij kunnen hier aanmerken hoe en op welke wijze de Zoon van God de strijd aanbindt tegen deze vijanden. Hij valt niet heimelijk en op een ongeoorloofde wijze op hen aan: Hij gaat niet in een verborgen hinderlaag liggen, Hij brengt de vijand niet onverhoeds een slag toe; neen, maar Hij handelt openlijk en eerlijk, Hij is *geopenbaard*. Hij heeft hem in het paradijs de oorlog verklaard, en de vijand vierduizend jaren tijd gegeven om zich op de strijd voor te bereiden, voordat Hij werkelijk de strijd tegen hem aanbiedt; zodat de vijand niet kan zeggen, dat hij niet vooraf gewaarschuwd of bij verrassing aangevallen is. Elke profeet, die onder het Oude Testament werd verwekt, was een heraut, die voor de vermaarde Overste van de zaligheid heen werd gezonden, om duivels en mensen voor Zijn komst te waarschuwen; zij riepen voor verloren zondaren "het jaar van het welbehagen des Heeren" uit, doch voor de gevallen engelen en voor de gehele goddeloze wereld, die zich aan hun zijde schaart, "de dag der wraak."

4. Wij hebben hier de vastgestelde grond waarop, en het doel waartoe de oorlog tegen deze vijand werd begonnen, het was om zijn werken te verbreken: "Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel verbreken zou." Het grote plan, dat in de hel gesmeed werd, was de werken van God te verwoesten, de schepping te verstoren, het beeld Gods te schenden, en Zijn koninkrijk in deze benedenlanden op te richten. Uit de hemel geworpen zijnde, wilde hij zijn troon op aarde vestigen, en onbepert als de god van deze eeuw regeren. Doch nu was het voornemen van de Zoon van God de vijand te verhinderen, de grondslag van zijn onwettig overweldigd koninkrijk te ondermijnen en om te keren, en Zijn Eigen en Zijns Vaders gezag onder de kinderen der mensen te vestigen en vast te stellen: "Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel verbreken zou." De tekst zelf is een duidelijke leer, namelijk: *dat de Zoon van God daartoe geopenbaard is, om de werken van de duivel te verbreken.*

De wijze van behandeling, die ik zal volgen, zal met Gods hulp de volgende zijn. Ik zal een weinig spreken:

- I. Over sommige dingen met betrekking tot deze vermaarde Kampioen, de Zoon van God, die de twist van de gevallen mens als de Zijnen op Zich neemt.
- II. Over de grote vijand, de duivel, tegen wie de krijg en de strijd gevoerd wordt.
- III. Over de openbaring van de Zoon van God.
- IV. Over de werken van de duivel, en hoe die door de Zoon van God worden verbroken.
- V. Het geheel toepassen.

I. Ons eerste punt is, dat ik een weinig zal spreken over onze vermaarde Kampioen, de Zoon van God. Vrienden, het voorname werk van ons, die dienaars van het Evangelie zijn, is, Zijn heerlijkheid te verheffen en Zijn Naam onder de heidenen te vermelden, opdat zondaren door de kennis van Hem er toe gebracht mogen worden, hun verbond met de hel te verbreken en zich toe te vertrouwen onder de schaduw van Zijn vleugelen. Echter wil ik, voordat ik verder u, u doen weten, dat alle mensen, door de val van Adam, gevangenen en slaven zijn geworden van deze machtige vijand, de duivel, die hier in de tekst vermeld wordt. Terstond op de verbreking van het eerste verbond, dat de dood dreigde aan de ziel, die zondigde, werd door de Goddelijke rechtvaardigheid een handschrift bekendgemaakt, waardoor wij aan de macht van de duivel als Gods grote cipier en beul werden overgeleverd. Dienovereenkomstig voert de duivel, die een wettig recht en gezag heeft, alle mensen als zijn slaven en gevangenen weg, en bindt hij ons met de ketenen van onze begeerlijkheden vast aan zijn dienst. Vandaar die beschrijving van de zondaars in hun natuurstaat, (Ef. 2:2, 3) dat zij "wandelen naar de eeuw dezer wereld, naar de overste van de macht des lichts, des geestes, die nu werkt in de kinderen der ongehoorzaamheid. Onder dewelken ook wij allen eertijds verkeerd hebben in de begeerlijkheden onzes vleses, doende de wil des vleses en der gedachten: en wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen." Dit nu, vrienden, is uw en mijn staat, zolang wij in de natuurstaat zijn. Ieder mens van nature is de wettige gevangene van de duivel. Als hij in de wereld komt draagt hij van de duivel livrei van de erfzonde, en wordt hij in de dienst van de duivel omgevoerd in de ketenen van zijn begeerlijkheden en zijn verdorven natuur. In Jes. 49:24 wordt een vreemde en wonderlijke vraag gesteld: "Zou ook een machtigen de vang ontnomen worden? Of zouden de gevangenen eens rechtvaardigen ontkomen?" Engelen en mensen konden deze vraag niet beantwoorden, totdat de vermaarde Kampioen in onze tekst, de Zoon van God, verschijnt en haar oplost. U ziet Zijn antwoord op die verbazende en verwarrende vraag in vers 25: "Doch also zegt de Heere: Ja, de gevangenen des machtigen zullen hem ontnomen worden, en de vang des tirans zal ontkomen; want met uw twisters zal Ik twisten, en uw kinderen zal Ik verlossen." Onze tekst legt verder open wat hier gezegd wordt: *Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel verbreken zou.*"

Nu, dit vooropgesteld zijnde zal ik u enkele gedachten over de Zoon van God, onze heerlijke Verlosser, meedelen.

1. Hij is een Persoon van een edele afkomst en geboorte, zoals de tekst zegt. Hij is de Zoon van God door eeuwige generatie, de Eerstgeborene van Zijn Vaders, en daarom hoger dan de koningen van de aarde. Het verhoogt de naam van een veldoverste zeer wanneer van hem kan gezegd worden, dat hij een zoon of een kwekeling, of de vertegenwoordiger van een adellijke of koninklijke familie is. En zou het dan niet bijdragen om de Overste leidsman van onze zaligheid aan te prijzen, dat Hij de Zoon van God, het schitterendst versiersel van de hemel, ja, "het Afschijnsel van des Vaders heerlijkheid" is, en dat Hij en de Vader één God zijn?

2. Deze vermaarde Persoon, de Zoon van God, had vanouds een welbehagen in ons geslacht, want Hij was van eeuwigheid "spelende in de wereld Zijns aardrijks, en zijn vermaken waren met der mensen kinderen." Zijn welbehagen in ons geslacht deed hem in de Raad des vredes,

toen Hij onze ellende aanschouwde, ten behoeve van ons, zijn dienst aan Zijn eeuwige Vader aanbieden, zeggende: "Zie Ik kom, Ik heb lust, o mijn God, om Uw welbehagen te doen."

3. Om bekwaam te zijn ons te helpen, en uit de hand van de vijand te verlossen, verenigt Hij zich met ons geslacht, huwt Hij onze natuur in een personele vereniging met Zichzelf. De wet en de rechtvaardigheid eisten, dat dezelfde natuur, die zondigde, zou lijden, en dat Hij, Die onze Verlosser en Bloedwreker op de satan zou zijn, onze Nabestaande zou zijn: "Hij is een weinig minder gemaakt dan de engelen, om de vijand en wraakgierige te doen ophouden" Zodat onze God, onze nabestaande bloedwreker is, volgens de woorden van de apostel: (Hebr. 2:14) "Omdat dan de kinderen des vleses en bloeds deelachtig zijn, zo is Hij ook desgelijks derzelve deelachtig geworden, opdat Hij door de dood te niet doen zou degene, die het geweld des doods had, dat is, de duivel."

4. Deze vermaarde Kampioen, de Zoon van God, Die alleen de strijd aanbiedt in onze twist tegen de duivel, is Iemand van een zeer krijgshaftige en heldhaftige geest; Hij vreest geen vijand, die Hem in de weg staat. In Jes. 59:16-18 kunnen wij zien met wat een heldhaftige geest Hij Zich in het strijdperk begeeft, hoewel niemand van het geslacht van Adam, noch van het geslacht van de engelen Hem in die onderneming kon bijstaan: "Omdat Hij zag, dat er niemand was, zo omzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was, daarom bracht Hem Zijn arm heil aan. Want Hij trok gerechtigheid aan als een pantser, en den helm des heils zette Hij op Zijn hoofd, en de klederen der wraak trok Hij aan tot kleding, en Hij deed den ijver aan als een mantel. Even naar de werken, even daarnaar zal Hij vergelden, grimmigheid aan Zijn wederpartijders, vergelding aan Zijn vijanden; den eilanden zal Hij het loon vergelden."

5. Hij is Iemand, Die voorspoedig is in alles wat Hij onderneemt, Hij heeft nooit een slag verloren, de overwinning volgt Hem in Zijn stoet en gevolg. Overal waar Hij gaat, verft Hij Zijn klederen met het bloed van Zijn vijanden, als iemand, die de wijnpers treedt, want "Hij vertreedt hen in Zijn toorn, en vertrappt ze in Zijn grimmigheid." Wanneer de dood, de koning der verschrikking, Hem ontmoet, roept Hij uit: (Hos. 13:14, Engelse overzetting) "O dood, Ik zal uw pestilentiën zijn; O graf Ik zal uw verderf zijn." Wanneer de heirscharen van de hel hem ontmoeten berooft Hij hen, en Hij voert hen in triomf rond, en Hij maakt Zijn schandelijk kruis tot een zegewagen, waaraan Hij hen vastbindt, als zoveel zegetekens van Zijn overwinning, en, "Hij werpt de dood en de hel in de poel des vuurs en sulfers." Zo komt het, dat zelfs Zijn Naam de verschrikking van de hel is; want "in de Naam van Jezus buigen zich alle knieën van degenen, die in de hemel, en die op de aarde, en die onder de aarde zijn."

6. Hij is onvergelijklijk in kracht en wijsheid; daarom is Zijn Naam "Christus, de kracht Gods, en de wijsheid Gods." Wat Zijn kracht aangaat, "heeft Hij alle macht in de hemel en op aarde", en daarom is niemand in staat Hem te weerstaan. Wie heeft een arm gelijk Hij? Zijn hand is vol van kracht, en Zijn rechterhand heeft groot vermogen. Wat wijsheid betreft: "Alle de schatten der wijsheid en der kennis zijn in Hem verborgen." De listigheid van de oude slang is slechts dwaasheid bij hem: "Hij vangt de wijzen in hun arglistigheid, dat de raad der verdraaiden gestort wordt."

II. Het tweede punt was, *dat wij een weinig zullen spreken over de grote vijand van het mensdom, die de Zoon van God op het oog had toen Hij op het toneel verscheen, namelijk de duivel.* Ik zal u aangaande deze vijand alleen zeggen,

1. Dat hij eens een engel des lichts was, en zijn woning eerst in de heerlijkheid had. De apostel Judas geeft dit niet onduidelijk te kennen, wanneer hij zegt, dat zij "hun eigen woonstede

hebben verlaten." Hij was een van de schitterendste sterren in de hogere kringen van de hemel: Morgenster (Eng. Overz. Lucifer), de zoon des dageraads genaamd (Jes. 14:12).

2. Hoogmoed en eerezucht was de zonde van de duivel. Hierop zinspeelt de apostel: (1 Tim. 3:6) "Geen nieuweling, opdat hij niet opgeblazen worde, en in het oordeel des duivels valle." Hij verhief zich op zijn geschapen voortreffelijkheden, en wilde met God wedijveren; hij zeide in zijn hart: "Ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen; ik zal boven de hoogten van de wolken klimmen; ik zal de Allerhoogste gelijk worden." Sommigen menen, dat zijn hoogmoed gelegenheid nam zich uit te laten door de kennisgeving van Gods voornemen, om in de Persoon van Zijn eeuwige Zoon een natuur aan te nemen, die minder was dan die van de engelen. en het bevel, dat gegeven werd, dat "alle engelen Gods hem moesten aanbidden, " namelijk in die natuur, wanneer Hij Zijn Eerstgeborene in de wereld zou inbrengen. Hij verachtte God, in een natuur die minder was dan de zijne, te aanbidden, waarom hij uit de hemel in de hel werd neergestoten met al de engelen, die zich in zijn afval bij hem voegden.

3. Uit de hemel geworpen zijnde werd hij vervuld met de dolzinnigheid van wraak en vijandschap tegen God; en ziende, dat onze eerste ouders in het paradijs met de eer en heerlijkheid van het beeld Gods gekroond waren, trekt hij hen, door zijn vleidend gesis, met zich in een samenzwering tegen God, door hen te verzoeken tot het eten van de verboden vrucht, waardoor zij en al hun nakomelingen voor eeuwig met de duivelen onder het gewicht van de toorn en vloek Gods zouden zijn omgekomen, ware niet de Zoon van God tussenbeide gekomen, om de werken van de duivel te verbreken, en deze machtige zijn gevangenen te ontnemen en hen te verlossen.

4. Uit kracht van de vloek van de verbroken wet heeft de duivel een wettige aanspraak op, en heerschappij over ieder Adamskind van nature. Het handschrift, dat op de schending van de heilige wet tegen ons was uitgegaan, gaf de duivel, als een rechtvaardig oordeel, een macht van God, om in en over elke man en iedere vrouw, die uit Adam is voortgekomen, te heersen. Daarom wordt hij de god van deze wereld of "de god van deze eeuw" genaamd; zodat u, zolang u zich niet door het geloof in Hem bij de Zoon van God voegt, de lakeien van de duivel bent, om hem naar zijn lust op zijn wenken te bedienen; zoals wij reeds eerder zeiden: u doet zijn werk

5. De vijand in wiens handen wij gevallen zijn, is van alle anderen de gevaarlijkste en vreselijkste. Opdat u mag weten in welk gevaar u verkeert, zolang u onder zijn macht bent, en welke verplichtingen u hebt aan de Zoon van God, Die gekomen is om hem en zijn werken te verbreken, zal ik u met een paar woorden zeggen, wat voor soort van vijand hij is.

1° Hij is een zeer machtige vijand; want hoewel hij zijn oorspronkelijke oprechtheid heeft verloren, toch heeft hij niets van zijn natuurlijke sterkte verloren. Als hij niet door de macht Gods beteugeld werd, zou hij in zeer weinig tijd alle mensen kunnen verslinden, en hen geheel naar de hel drijven.

2° Hij is een slimme en listige vijand, en wordt daarom een slang genoemd, die listiger is dan al het gedierte des velds. Hij schikt zijn verzoeken naar een ieder zijn gesteldheid, hij weet zeer goed met welk aas hij de onbezonnen zondaar het beste kan vangen.

3° Hij is een ervaren vijand. Hij heeft zijn zielverwoestend en moordend vak lang uitgeoefend; hij heeft in dit beroep een ervaring van ongeveer zes duizend jaren.

4° Hij is een zeer omzichtige vijand. Hij laat geen steen onaangeroerd, hij laat geen gelegenheid ongebruikt, om zijn helse plannen tegen de heerlijkheid Gods en de zaligheid van de zielen uit te voeren.

5° Hij is een zeer onstuimige en woedende vijand, waarom ons gezegd wordt, dat hij de briesende leeuw is.

6° Het is een talrijke vijand. Wel is waar, wordt hier in het enkelvoud van hem gesproken, maar zijn naam is *Legio*. Hoewel er maar één Beëlzebul, de overste van de duivelen is, toch heeft hij een ontelbare stoet onder zich, die voortdurend de plannen, die in zijn koninkrijk van de duisternis worden gesmeed, uitvoeren. Ik twijfel er niet aan, vrienden, of wij zouden, als onze ogen geopend waren, zwermen boze geesten in deze vergadering en in deze plaats zien, allen bezig zijnde om de mensen af te leiden van de openbaring van het Evangelie een gunstig onthaal te geven. Zo heb ik u iets medegedeeld van de vijand, die de Zoon van God op het oog had, toen Hij op het toneel verscheen.

Nu zult u misschien vragen: *Wat zijn de werken van de duivel, die de Zoon van God kwam verbreken?*

Ik antwoord: Het grote en voornaamste werk van de duivel is de zonde. Dit is, als het ware, zijn eerstgeborene, het beginsel van zijn kracht, zoals u ziet uit het eerste deel van de tekst: Die de zonde doet is uit de duivel; want de duivel zondigt van den beginne." En dan volgt daarop: "Hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken van de duivel verbreken zou." Zodat het hoofdwerk van de duivel de zonde is; dit is het vergif en venijn van de oude slang. Wat is de rivier, die zij uit haar mond werpt om de Kerk te vernielen, die onder het begrip van een vrouw wordt voorgesteld, anders, dan een vloed van zonde? (Openb. 12:14). Dit is het hoofdwerktuig waardoor de duivel al zijn andere helse werken en krijgslisten tegen God en de mens uitvoert. Als het niet wegens de zonde was geweest, dan zou de duivel nooit enige macht over mensen in de wereld hebben gekregen, zodat de zonde de zetel en de sterkte van zijn koninkrijk in de wereld is. Er staat geschreven, dat "gerechtigheid en gericht de vastigheid van Gods troon zijn", en ik kan er aan toevoegen, dat ongerechtigheid en zonde de vastigheid van de troon en het rijk van de duivel zijn. Ik zou u hier over een menigte van zonden kunnen spreken, die klaarblijkelijk de werken van de duivel zijn, als ik niet bevreesd was mij op een veld te begeven, dat ruim en wijd is als de hemelen. Godloochening is het werk van de duivel; hij benaastigt zich de mensen te overreden, dat er geen God is, die hun rekenschap kan afvorderen, geen toekomst oordeel, geen hel of hemel. Onkunde is een voornaam werk van de duivel; hij verblindt de zinnen van de ongelovigen, "opdat hen niet bestrale de verlichting van het Evangelie van de heerlijkheid van Christus." Daarom wordt zijn koninkrijk "een koninkrijk der duisternis" genoemd. Ongeloof is het werk van de duivel; het is niets anders dan "God tot een leugenaar te maken", een in diskrediet brengen van de God van de waarheid, die in Zijn Woord spreekt door een belofte, gebod, of bedreiging. Door ongeloof heeft hij onze eerste ouders in het verderf gestort, hij heeft hen er toe gebracht te twifelen of God wel zo en zo had gesproken. Wanneer een mens maar eenmaal begint te twifelen en in twijfel te trekken of dit of dat een punt van de waarheid Gods is, is hij weg, dan kan de duivel hem gemakkelijk verder krijgen. Vijandschap is ook een werk van de duivel; "het bedenken des vleses is vijandschap tegen God." Dit is het vergif van de oude slang, dat al de vermogens van de ziel doortrokken heeft. Hoogmoed is een werk van de duivel, ja, het is het echte beeld van de duivel. Hoogmoed was zijn eerste zonde, en door hun te zeggen, dat zij, door het eten van de verboden boom, als God zouden wezen, kennende het goed en het kwaad, heeft hij hen en hun nakomelingschap in het verderf gestort. In deze zonde van hoogmoed is zoveel van de duivel, dat God een trots mens niet van nabij kan zien; "de verhevene kent Hij van verre." Huichelarij en geveinsdheid tegenover God of de mens is ook een werk van de duivel. Hijzelf veinsde en huichelde toen hij onze eerste ouders verleidde, hij veranderde zich in een engel des lichts; en zo doet ook iedere huichelaar, hij doet zich voor alsof hij is, wat hij wezenlijk niet is. Afgoderij, bijgeloof, toverij, dwaling, zweren, liegen, sabbatschenden, doodslag, overspel, dieverij, gierig, held, meened, en alle zonde, die ik zou kunnen noemen, zijn de werken van de duivel, en zij, die ze doen, zijn van de duivel.

Om nu dit punt een weinig verder op te helderen, zal ik u over enige door de zonde teweeggebrachte werken van de duivel spreken, waarmee de duivel zich vermaakt en ontspant.

1. De ontering van God.
2. De verstoring van de schepping.
3. Het verderf van de mens.
4. De oprichting van zijn koninkrijk van de zonde en van de duisternis.

1. De duivel bedoelt door de zonde, de ontering van God. Elke zonde is een schending van Zijn wet, een verachting van Zijn gezag, een ontkennen van Zijn soevereiniteit, een belediging van Zijn rechtvaardigheid en heiligheid, en een bezoedelen van al zijn volmaaktheden. Wat een genot en uitspanning is het voor die trotse en oproerige geest, wanneer hij er de mensen toe kan brengen, zich met hem te verenigen in God te beledigen en Zijn wetten met voeten te treden; daarom wordt van zondaren gezegd, dat zij in een verbond of verdrag met de hel zijn om God te onteren.

2. Door de zonde verstoort hij de schepping, en brengt hij al de werken Gods in deze benedenwereld in wanorde. U weet dat God, toen Hij de hemelen en de aarde, en al de overige schepselen schiep, uitsprak, dat zij zeer goed waren; alles was in zijn eigen plaats en vorm ondergeschikt aan en dienstig tot het grote doel waartoe het geschapen werd; geen wanklank of zucht werd gehoord. Doch nu verstoort de satan, door de zonde, de ganse schepping, en brengt haar in wanorde. De mens verzocht hebbende zijn trouw aan God te verbreken brengt hij daardoor de vloek over hem, en over al de lagere schepselen, die aan de mens ondergeschikt waren. Hierdoor volgt een staat van oorlog tussen de mens en de schepselen van lagere orde zodat de schepselen, die aan de mens onderworpen zijn hem niet langer gewillig dienen; zij zuchten er onder als een dienstbaarheid, dat zij de mens, die tegen zijn Heere en Schepper in opstand is gekomen, op enigerlei wijze nuttig of dienstbaar moeten zijn, zoals de apostel dat beschrijft in Rom. 8:20-22. Het is een genot en een uitspanning voor de duivel, te zien, dat de orde, schoonheid en eensgezindheid, die God eerst in de schepping gesteld heeft, verstoord is.

3. Door de zonde stort hij de arme zielen in het verderf, dat voor die boze geest een even groot genot en vermaak is, als het een leeuw is zijn prooi, wanneer hij honger heeft, te verscheuren en te verslinden. Om u dit duidelijk te maken zal ik u over enige dingen spreken, die de duivel u doet wanneer hij u overhaalt om te zondigen, die het werk en de uitspanning van de duivel zijn.

1° Hij ontnemt ons het gezicht. De god van deze eeuw verblindt al zijn aanhangers door de zonde, zodat de mens, hoewel hij als het ware aan de mond van de hel is, het toch niet weet. Evenals de Filistijnen het Simson deden, steekt hij ons de ogen uit, en dan laat hij ons voor hem spelen.

2° Hij neemt door de zonde onze schoonheid weg. Voordat de zonde inkwam, blonk de mens door de schoonheid van de heiligheid, maar nu hebben wij door de zonde, doordat wij tussen de potten van de duivel liggen, de kleur van de hel gekregen, zwart als een Moorman, en dit is het werk en het vermaak van de hel.

3° Hij neemt onze kleding weg, hij laat ons spiernaakt staan. Voordat de zonde inkwam was de mens bekleed met een mantel van volmaakte wetsgerechtigheid, doch toen wij door de zonde in de handen van de duivel vielen ontdeed hij ons van dat versiersel. Daarom wordt van de Laodicensen gezegd: (Openb. 3:17) "Gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt", zonder een vod om zich te dekken.

4° Hij ontnemt ons onze kracht en bekwaamheid tot alle goed werk, zodat wij niet bekwaam zijn iets goeds te denken, al konden wij er de hemel mee verdienen. "Want Christus, als wij nog krachteloos waren, is te zijner tijd voor de goddelozen gestorven."

5° Hij berooft ons van onze vrede met en ons vertrouwen op God. Wij kunnen dat zien in onze eerste ouders, zodra zij gevallen waren ontvluchtten zij de tegenwoordigheid van God als van een vijand; de Almachtige werd hun een verschrikking, zodat zij Hem niet in het aangezicht durfden zien.

6° Hij ontnemt ons de vrede met het geweten, Gods stedehouder binnen ons. De duivel heeft een voortdurende hel in zijn gemoed vanwege zijn schuldig geweten: doch hij heeft enig vermaak en enige rust daarin, als hij ziet dat mannen en vrouwen door de zonde dezelfde pijniging gevoelen, die hij heeft, en met Kaïn uitroepen: "Mijn misdaad is groter dan, dat zij vergeven worde."

7° Hij neemt ons leven weg, want iedere zonde is een steek in het leven van de ziel. De duivel die zichzelf vermoordde en een moordenaar is van den beginne, scheidt het grootste behagen in mensen te werk te stellen met beide ziel en lichaam tegelijk te vermoorden; elke zonde is een teug van het vergif van de oude slang, die de mens wordt overhandigd.

8° Hij ontnemt ons het recht op God en de heerlijkheid, en maakt ons kinderen van de toorns en erfgenamen van de hel en de vloek, evenals hij zelf is. Er zijn sommige dingen, die de duivel door de zonde werkt, die zijn grootste tijdverdrijf en ontspanning zijn.

4. Een ander werk van de duivel is, dat hij door de zonde zijn koninkrijk opricht en zijn heerschappij vestigt in strijd met de regering van God. Hij heeft dan ook, door de eerste zonde, het ganse menselijk geslacht onder zijn heerschappij gebracht. Hij voert Gods onderkoning in deze benedenwereld mee, ik meen de mens, (die God een weinig minder heeft gemaakt dan de engelen, en met eer en heerlijkheid heeft gekroond) en maakt hem niet alleen zijn werkezel en slaaf, maar hij wapent hem tegen God, zijn rechtmatige Heere, en doet hem tot de Almachtige zeggen: "Wijk van mij, want aan de kennis Uwer wegen heb ik geen lust." Zo ziet u wat de werken van de duivel zijn. Al deze werken is Christus komen verbreken. Doch ik ga nu over tot:

III. Ons derde punt, dat is, de openbaring van de Zoon van God, om deze werken van de duivel te verbreken. Er is iets in de keuze van de woorden van onze tekst, dat veelbetekenend en nadrukkelijk is: "Hij is geopenbaard opdat Hij de werken des duivels zou verbreken." Dit geeft te kennen, dat de duivel en zijn werken als het ware verdwijnen op het gezicht of de verschijning van de Zoon van God, evenals de duisternis verdwijnt en wijkt voor de openbaring van het licht van de zon. De duivel en zijn werken kunnen evenmin standhouden bij de nadering van Christus, als de duisternis kan bestaan voor de zon, wanneer zij in haar kracht aan de hemel schijnt. Om dit op te helderen zal ik u over verscheidene trapsgewijze openbaringen van de Zoon van God spreken, die elk een slag toebrengen aan de duivel en zijn werken.

1. Hij begon geopenbaard te worden in de eerste belofte: (Gen. 3:15) "Het zaad van de vrouw zal de slang de kop vermorzelen"; hetwelk, zoals ik reeds eerder zei, in hoofdzaak hetzelfde is met dit, dat Hij geopenbaard is, om de werken van de duivel te verbreken. Deze eerste belofte bevatte een openbaring van Christus, en daarin waren drie dingen geopenbaard aangaande de Zoon van God.

(1) Dat Hij de menselijke natuur aannemen, en uit een vrouw geboren zou worden.

(2) Dat Zijn menselijke natuur door de slang en zijn zaad zou worden vermorzeld: "Gij zult het de verzenen vermorzelen."

(3) Dat de kop van de slang, of de macht van de satan en Zijn overweldigd rijk, een dodelijke wond zou verkrijgen door het lijden van de menselijke natuur van Christus. Hier was de eerste openbaring van de Zoon van God. Tot hetzelfde doel was die openbaring aan Abraham: (Gen. 22:18) "In uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde." Op deze openbaring hebben de patriarchen ongeveer twee duizend jaren geleefd, en al de volgende

openbaringen van Christus waren maar verdere trapsgewijze ontsluitingen van de verborgenheden van de genade en liefde Gods, in de twee eerste beloften vervat.

2. Hij werd afschaduwend aan de kinderen Israëls geopenbaard in de Mozaïsche huishouding. Wat waren de tabernakel, de tempel, het Pascha de steenrots, die hen volgde, de offeranden en ceremoniën van die bedeling anders dan "schaduwten van de toekomstige goederen?" De apostel noemt ze "de eerste beginselen van de wereld", waardoor zij werden ingelaten tot de kennis van Christus in Zijn Persoon, Zijn naturen, en ambten.

3. Daar werd aan toegevoegd een profetische openbaring van de Zoon van God. Wat waren de Profeten anders dan zoveel herauten of voorlopers, die voor deze grote Koning werden uitgezonden, om aan te kondigen, dat Hij op komst was? Jakob profeteerde van Hem op zijn sterfbed onder de naam van *Silo*, aan Wie de volkeren zouden gehoorzaam zijn, of, tot Wie de vergadering van de volken zou zijn. Mozes profeteerde van Hem als de grote *Profeet*, Die God zou verwekken gelijk hem. David profeteerde van Hem onder de naam van, "*des mensen Zoon*, Die God Zich gesterkt heeft", en, "de Koning, die Hij gezalfd heeft over Sion, de berg Zijner heiligheid." Jesaja spreekt van Hem als een *Rijsje*, Dat zou voorkomen uit de afgehouden tronk van Isai, Dat zou staan tot een Banier der volkeren, en Dat zou opschieten als een wortel uit een dorre aarde; Jeremia, als *de Heere onze gerechtigheid*; Ezechiël, als een *Plant van naam*; Daniël noemt hem de *Messias*; Maleachi, de *Engel des verbonds*, Die tot Zijn tempel zou komen. Zo hebben al de profeten van Hem geprofeteerd: "Dezen geven getuigenis al de Profeten",

4. Hij werd in de volheid des tijd Persoonlijk geopenbaard, door de aanneming van de menselijke natuur: (Gal. 4:4) "Wanneer de volheid des tijd gekomen is, heeft God Zijn Zoon uitgezonden, geworden uit een vrouw, geworden onder de wet." al de voorafgaande openbaringen waren als het langzamerhand aanbreken van de dageraad; doch nu gaat de Zon der gerechtigheid werkelijk op over de wereld, met genezing onder Zijn vleugelen. Door Zijn leer, Zijn wonderen, Zijn gehoorzaamheid aan de wet, Zijn dood aan het kruis, en Zijn opstanding en hemelvaart, legt Hij het fundament van een nieuwe Evangeliekerk binnen het grondgebied van de god van deze eeuw. Hierover later meer. Door deze openbaring van de Zoon van God, werd een dodelijke slag toegebracht aan het koninkrijk van de duisternis, en werd het fundament gelegd van een gelukzalige eeuwigheid, door "de overtreding te sluiten, de zonden te verzegelen, de ongerechtigheid te verzoenen, en een eeuwige gerechtigheid aan te brengen" tot rechtvaardigmaking van zondaren voor God, en om hun een nieuw recht op het eeuwige leven te geven, dat in de eerste Adam verloren was.

5. Er is een verklarende openbaring van de Zoon van God in de uitdeling van het Evangelie. De apostelen, en andere dienaars van Christus, worden uitgezonden als zoveel herauten, om aan een verloren wereld te verkondigen en bekend te maken, dat de grote Verlosser en Zaligmaker werkelijk gekomen is, en dat, nu Hij zijn werk volbracht heeft, een ieder, die in Hem gelooft, niet zal verderven maar het eeuwige leven hebben." Wij prediken Christus de Gekruisigde, en zeggen u, dat "een iegelijk, die in Hem gelooft, zalig zal worden, en die niet gelooft verdoemd zal worden."

6. Hij is sacramenteel geopenbaard. Hij stelt Zich niet alleen door het oor, in de uitdeling van het Woord, aan ons verstand voor, maar ook aan onze ogen in de verzegelende instellingen van de Doop en het Avondmaal; en dat meer bijzonder in het laatste, waar ons, door de elementen van het brood en de wijn, Zijn lichaam en bloed worden voorgezet, opdat wij Hem mogen onderscheiden, en ons met Hem voeden als een vleesgeworden God, die tot onze verlossing is gestorven, of Zijn ziel heeft uitgestort in de dood.

7. Christus wordt op een geestelijke en krachtdadige wijze geopenbaard in de dag van de bekering. "God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting van de kennis van de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus." "Het heeft God behaagd, " zegt Paulus, "Zijn Zoon in mij te openbaren." =Dit noemt de Profeet: (Jes. 25:7) "een verslinden van het bewindsel des aangezichts, waarmee alle volkeren bewonden zijn, en van het deksel waarmee alle natiën bedekt zijn:" omdat in de bekering van de zondaar het eerste zaligmakend werk van de Geest is, onkunde en ongeloof te verslinden, en aan de ziel te getuigen van de heerlijkheid, volheid, gepastheid en uitnemendheid van de Heere Jezus, waardoor zij tot het vast besluit komt de livrei van de duivel af te werpen, en Christus tot rechtvaardigheid aan te doen, en tot Hem als Koning te zeggen: "Heere, andere heren behalve Gij hebben over mij geheerst, doch door U alleen zal ik Uw Naam gedenken." Ik zou ook kunnen spreken over de hernieuwde openbaringen van Christus aan de ziel, die na deze bij de eerste bekering volgen, want waar Christus begonnen is het licht van de kennis van Zijn heerlijkheid aan de ziel te geven, zijn Zijn uitgangen bereid als de dageraad; Hij zal daar altijd de ziel verkwikken met nieuwe ontdekkingen van Zijn verzoend aangezicht, waardoor Hij de belangen van de satan in de ziel verzwakt, en haar allengs "naar hetzelfde beeld in gedaante verandert, van heerlijkheid tot heerlijkheid, als van des Heeren Geest."

8. Dan is er nog de publieke en plechtige openbaring van de Zoon van God op de laatste dag, waarvan in Openb. 1:7 wordt gesproken. "Ziet, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven."

Zo ziet u hoe de Zoon van God geopenbaard is, en in elk van die openbaringen (of zo er nog andere zijn, die, ik niet genoemd heb) had Hij de verbreking van de satan en zijn werken op het oog. Wij hebben reden te geloven, dat beiden Adam en Eva, doch voornamelijk de laatste, door Zijn openbaring in de eerste belofte, bekeerd werden, en dat zo het fundament van de aartsvaderlijke Kerk werd gelegd temidden van het koninkrijk van de satan. Door Zijn openbaring aan Abraham, onder de naam van het beloofde Zaad door Wie Hij Zich verbond zijn God en de God van zijn zaad te wezen, werd het fondement gelegd van de Joodse kerk. En op de grondslag van deze belofte was de Mozaïsche bedeling gegrond, en al de profetieën van de profeten, waarbij de Kerk voortduurde tot op de dagen van Christus. Door de werkelijke openbaring van de Zoon van God in de menselijke natuur, en Zijn gehoorzaamheid, Zijn dood, en Zijn opstanding, werd het fundament gelegd van de Nieuw Testamentische kerk. En door zijn latere openbaring in de prediking van het Evangelie gepaard gaande met de kracht van de Geest, werd de duivel zulk een slag toegebracht, dat zijn werken in de wereld met kracht werden neergeworpen: de heidense orakelen werden tot stilzwijgen gebracht: de afgodische en grote gruwelen, die de duivel in de wereld had opgericht, werden omvergeworpen, en menigten werden overal tot het geloof in Christus bekeerd, die zich, gelijk de dauw uit de baarmoeder des dageraads, als vrijwilligers aan de scepter van Zijn rechtvaardigheid onderwierpen. Doch laat ons overgaan tot

IV. Ons vierde punt, en een weinig spreken *over de werken van de duivel, en hoe die door de Zoon van God worden verbroken*. Ik zal hier bewijzen,

1. dat het grote werk van de Zoon van God is de werken van de duivel te verbreken.
2. Aantonen hoe Hij die verbreekt.
3. Wanneer Hij die in het bijzonder verbreekt.
4. Waarom Christus, de Zoon van God geopenbaard is om de werken van de duivel te verbreken.

Wij zullen dus *eerst* bewijzen, dat het grote of voornaamste werk van de Zoon van God is, de werken van de duivel te verbreken. Het blijkt duidelijk uit de inhoud van de Schriften, overal van het begin tot het einde, dat Hij de duivel de kop zou vermorzelen. Niet zodra begon Hij zijn Middelaarswerk, of Hij trad in het strijdperk tegen de vijand en overwon hem met het zwaard des Geestes. Door Zijn dood heeft Hij de overheden en de machten uitgetogen. Hij wierp hem, toen Hij op de aarde was, uit de zielen en lichamen van de mensen en door de prediking van het eeuwig Evangelie valt zijn koninkrijk als een bliksem uit de hemel; en in Openb. 12 lezen wij van een krijg tussen Michaël en zijn engelen en de draak en zijn engelen. Dit zal nog verder blijken uit de gevolgtrekking uit enige bijzonderheden.

1. Was het een plan, dat in de hel gesmeed was, dat God door de zonde van de mens in al Zijn eigenschappen en volmaaktheden zou worden onteerd en beledigd? Christus werkt daarin de duivel tegen, want Hij brengt de kroon van de hemel door het werk van de verlossing grotere inkomsten van heerlijkheid toe, dan haar ooit kon toevloeien uit al de dienst, die God in alle eeuwigheid van engelen en mensen kon ontvangen. Daarom zongen de engelen terstond toen Christus in de wereld verscheen: "Ere zij God in de hoogste hemelen." O, wat een schitterende tentoonspreiding van de Goddelijke eigenschappen is er in Hem, Die "het Afschijnsel van des Vaders heerlijkheid" is!

2. Het was het werk van de duivel de heilige wet Gods te onteren, door die zelf te verbreken en de mens te leren haar te overtreden: maar het werk van Christus is, de wet te verhogen en haar te verheerlijken. "Meent niet, " zegt Christus, "dat Ik gekomen ben om de wet te ontbinden: Ik ben niet gekomen om die te ontbinden, maar te vervullen." Hijzelf vervulde haar als een verbond, en stelt haar voor al Zijn volgelingen tot een regel, en geeft Zijn Geest in hun binnenste, en maakt, dat zij in Zijn inzettingen wandelen en die doen.

3. Was 't het werk van de duivel de regering Gods in de wereld te verstoren, en alles in wanorde en verwarring te brengen? God de Vader legt de heerschappij op de schouders van Christus, geeft de teugels van het bewind in Zijn handen, opdat Hij alles zou herstellen in de orde waarin Hij die eerst gesteld had. En aan het einde van de dag, wanneer Hij Zijn werk voleindigd heeft, zal het de tijd van de wederoprichting van alle dingen zijn, naar welke gelukkige dag het schepsel verlangend uitziert (Rom. 8:9-12).

4. Was 't het werk van de duivel zijn koninkrijk van de duisternis in deze benedenwereld op te richten, door dwaling, onkunde, ongeloof, godloochening, hoogmoed, vleselijkheid, onheiligheid en allerlei zonde en boosheid vast te stellen? Wel, het is het werk van Christus, die pilaren en sterkten van het koninkrijk van de satan af te breken: (Dan. 9:24) "Hij zal de overtreiding sluiten en de zonde verzegelen." (1 Joh. 3:5) "Gij weet, dat Hij geopenbaard is, opdat Hij onze zonden zou wegnemen: en geen zonde is in Hem." "Zijn Naam is Jezus, want Hij zal Zijn volk zaligmaken van hun zonden."

5. Was het de duivel zijn werk alle gemeenschap en vriendschap tussen God en de mens te verbreken? Wel, het is het werk van Christus, de gemeenschap en vriendschap tussen die beiden weer te herstellen: daarom wordt Hij een Middelaar, of Vredemaker, genaamd. Zijn werk was "de zonden van het volk te verzoenen." Wij, zijn vijanden, zijn met God verzoend door zijn dood: "God was in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende." Ja, Christus Zelf wordt een "verse en levende Weg, " door welke God tot ons afkomt, en wij tot God opgaan, en "gemeenschap hebben met de Vader en met Zijn Zoon Jezus Christus."

6. Was 't het werk van de duivel, de mens onder de vloek en de veroordeling van de wet te brengen, om hem zodoende in dezelfde staat te brengen waarin hijzelf was? Het is het werk van Christus, ons "te verlossen van de vloek van de wet, een vloek geworden zijnde voor ons." Zij, die in Christus geloven, zijn ingewikkeld in Zijn gerechtigheid, en zo is er dan voor hen geen verdoemenis, niets kan tot hun beschuldiging worden ingebracht.

7. Was het schenden, de duivel zijn werk het beeld van God te schenden, dat God op de mens had ingedrukt? Het is het werk van Christus het te herstellen, en daartoe openbaart Hij Zich in de spiegel van het Evangelie, opdat wij, door het aanschouwen van Zijn heerlijkheid naar hetzelfde beeld veranderd zullen worden, van heerlijkheid tot heerlijkheid.

Doch om niet langer over bijzonderheden uit te weiden, Christus "heeft wedergegeven wat Hij niet geroofd heeft, " maar wat de duivel en de zonde hebben weggenomen. De duivel berooft ons van ons licht en gezicht; Christus komt "om de ogen van de blinden te openen, om te verschijnen aan degenen, "die gezeten zijn in duisternis en schaduw des doods." De satan berooft ons van onze schoonheid en bestrijkt ons met de verf van de hel; Christus neemt hen, die "tussen de potten van de duivel hebben gelegen, " en maakt hen "als vleugelen ener duif, overdekt met zilver, en welker vederen zijn met uitgegraven geluven goud." De duivel stroopt ons naakt uit; Christus kleedt de arme zondaar met "witte klederen, " en met "de mantel der gerechtigheid." De satan berooft ons van onze sterkte; doch Christus volbrengt Zijn kracht in onze zwakheid, Hij maakt degenen, die onder hen struikelen als David zodat zij de duivel weerstaan en op de vlucht drijven. De duivel berooft ons van onze vrede met God, en van de vrede van het geweten; doch Christus geeft die beide terug: "Wij dan gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus. Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef Ik hem u"; het is een vrede, die alle verstand te boven gaat. De satan ontnemt ons door de zonde ons recht op God en de heerlijkheid; doch Christus geeft het meer dan terug, en stelt onze aanspraak op God als onze God, en op de erfenis van de heerlijkheid, op een betere grondslag vast, dan waarop die stond in de eerste Adam. In één woord, de duivel en zijn eerstgeborene, de zonde, hebben ons het geestelijk leven ontnomen, en ons "dood door de misdaden en de zonden" laten liggen; doch Christus geeft de doden het leven weer: "Ik ben de opstanding en het leven; die in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien." En dan wordt Hijzelf de voortdurende Fontein van hun leven, en hun leven is met Christus verborgen in God. Zo ziet u, dat het een zuivere waarheid is, dat Christus, de Zoon van God, de werken van de duivel verbreekt.

In de tweede plaats zouden wij onderzoeken, hoe Christus de werken van de duivel verbreekt. Christus verbreekt de werken van de duivel op vierderlei wijzen.

1. Door de kracht van Zijn bloed.
2. Door het licht van Zijn Woord.
3. Door de kracht en de werking van Zijn Geest.
4. Door de bedachtzaamheid waarmee Hij regeert, en Zijn voorzichtig beleid.

1. Christus verbreekt de werken van de duivel door de kracht van Zijn bloed. Wanneer ik over het bloed of de dood van Christus spreek, versta ik daaronder Zijn ganse voldoening, met insluiting zowel van Zijn dadelijke gehoorzaamheid aan het bevelend deel van de wet, als van hetgeen Hij volgens de eis van de wet in Zijn dood heeft geleden. Door de dood van Christus nu, in deze uitgebreide zin, zijn de duivel en zijn werken verbroken. Dit komt ons, naar ons begrip en rede, van alle andere dingen het meest onwaarschijnlijk voor, en toch was het de beste en de enige weg, waarin het kon worden uitgevoerd. De macht van de satan en al zijn

vernielende werken zijn gegrond in de zonde: de verbintenis van de zondaar tot de dood, uit kracht van de vloek van de wet, gaf hem al zijn macht om verloren zondaren te vernielen en te verderven. Daarom moeten natuurlijk de macht van de duivel en al zijn werken van de duisternis ophouden te bestaan, als die verbintenis verbroken wordt; als de grondslag wordt verbroken, moet alles wat daarop ligt noodzakelijk vallen. Nu, dit is geschied in de dood van Christus: de rechtvaardigheid werd voldaan, de ongerechtigheid werd verzoend, de zondaar werd verlost van de vloek, doordat Hij een vloek werd voor ons; en telkens wanneer de zondaar door het geloof Christus als gekruisigd omhelst, of tot het broed van de besprenging komt, wordt het vonnis uitgesproken; (Rom. 8:1) "Zo is er dan geen verdoemenis voor degenen, die in Christus Jezus zijn."

2. Christus verbreekt de werken van de duivel door het licht van Zijn Woord. Dit is dat wapen, dat "niet vleselijk is, maar krachtig door God, tot nederwerping der sterkten; omdat wij de overleggingen terneerwerpen, en alle hoogte, die zich verheft tegen de kennis Gods, en alle gedachten gevangen leiden tot de gehoorzaamheid van Christus." Toen Christus Zijn discipelen uitzond, om het Evangelie te prediken door de steden van Israël, viel het koninkrijk van de satan daarvoor neer als een bliksem uit de hemel, en toen Christus Zijn apostelen de wereld in zond, om het koninkrijk van de satan omver te werpen, gaf Hij hun geen ander wapen in handen dan het woord van het Evangelie: "Gaaf dan heen, onderwijst al de volkeren; Gaaf heen in de gehele wereld, predikt het Evangelie aan alle creaturen;" gaat en openbaart de Zoon van God, en wat Hij gedaan en geleden heeft tot verlossing van zondaren Als gevolg daarvan gingen zij, en predikten het Evangelie des koninkrijks, hetwelk met zo'n kracht gepaard ging, dat de afgoderijen van de volken er voor neervielen. Het is zeer opmerkelijk, dat, reeds bij de uitwendige openbaring van het Evangelie. de grove werken van de duivel neervielen. In de tijd van het heidendom en het pausdom placht de duivel aan mannen en vrouwen op een gemeenzame wijze te verschijnen en met hen om te gaan, en zij aanbaden en dienden hem alsof hij een god was; doch toen het Evangelie inkwam, gaf hij die grove manier van doen op, en sloeg hij een meer verborgen en listiger weg in om de zielen te verderven, door hen in zekerheid, hoogmoed, vijandschap, ongeloof, en dergelijke geestelijke boosheid op te kweken. Overal waar het Evangelie met kracht komt, wordt hij ook uit deze hoge plaatsen gedreven.

3. Christus verbreekt de werken van de duivel door de kracht en de werking van Zijn Geest, waardoor de kracht van Zijn bloed en de getuigenis van het Woord op de ziel wordt ingedrukt: want het is de Geest, Die ons de verlossing, die door het bloed van Christus verworven, en in Zijn Woord geopenbaard en vertoond is, toepast. Er kon in het Woord, op zichzelf beschouwd, geen krachtdadigheid zijn om de werken van de duivel te verbreken, zonder de medewerkende kracht van de Geest, Die juist daarom een "Geest van de kracht" wordt genaamd: "Niet door kracht, noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het geschieden, zegt de Heere der heirscharen." Wanneer de Geest des Heeren met de openbaring en de uitdeling van het Woord meekomt, dan worden de gevangenen van de duivel los gemaakt, de vang van de tiran hem ontnomen, en de ziel, die gedurende vele jaren met de ketenen van de duivel gebonden was, wordt ontbonden en deelgenoot gemaakt van "de vrijheid van de heerlijkheid der kinderen Gods, "

4. Christus verbreekt de werken van de duivel door de bedachtzaamheid waarmee Hij regeert, en Zijn voorzichtig en wijs beleid, waarvan ons een verslag wordt gegeven in Jes. 11:24 en verder. Christus is aan Zijn Kerk gegeven als een Regeringshoofd, en de scepter van de macht is Hem in handen gegeven, een roede van de sterkte, een ijzeren roede, waarmee Hij Zijn machtigste vijanden in stukken slaat als een pottenbakkers vat: "Hij is de gemeente gegeven tot een Hoofd boven alle dingen, welke Zijn lichaam is." En opdat Hij des te bekwamer zou zijn om

de teugels van het bestuur te hanteren tot welzijn van Zijn verborgen lichaam en de grote einden van hun zaligheid, zijn "alle de schatten der wijsheid en der kennis in Hem verborgen, zodat Zijn bestuur onfeilbaar is. De duivel, de oude slang, en zijn werktuigen, smeden voortdurend plannen, om de zaak van Christus in de wereld te verwoesten en te verderven. Soms door bedrog en soms door kracht en geweld, trachten zij het werk te doen ophouden, en dat nooit meer dan tegenwoordig; doch Christus verijdelt door de bedachtzaamheid, de wijsheid en het beleid van zijn regering al die goed overlegde aanslagen van de poorten van de hel, zodat het hun nooit gelukt is, en ook nooit gelukken zal, Zijn werk en Zijn zaak omver te werpen: Hij vangt de wijzen in hun arglistigheid, dat de raad van de verdraaiden gestort wordt, " Zo ziet u, hoe Christus de werken van de duivel verbreekt.

Wij zullen nu in de derde plaats over enige bijzondere tijden en tijdperken spreken waarin Christus de werken van de duivel verbreekt.

1. De dag van de dood van Christus bracht, zoals ik u zo-even zei, een aanmerkelijke slag toe aan het koninkrijk van de duivel; want toen heeft Hij "de overheden en de machten uitgetogen, en die in het openbaar tentoongesteld, voor God en de heilige engelen. Mensen en duivels triomfeerden, zover de wereld zien kon, over Christus; doch Christus triomfeerde tegelijkertijd over hen voor het oog van de onzichtbare geestenwereld. Het "handschrift, dat tegen ons was, " en waaraan de duivel al zijn gezag en macht in deze wereld ontleende, wordt verscheurd en vernietigd.

2. De dag van de opstanding van Christus bracht een in het oog vallenden slag toe aan de werken van de duivel: want Hij "is opgewekt om onze rechtvaardigmaking." De duivel, de Joden, en de Romeinen meenden, dat zij de overwinning hadden behaald over Christus, toen zij Hem in het graf gekregen en Zijn steen verzegeld hadden, maar Hij is op bevel van de hemel uit de angst, of uit de gevangenis en het gericht weggenomen, de steen werd van de mond des grafes gewenteld, en Hij komt te voorschijn met de buit van de dood en de hel, en met het ontslag van de schuld van een gehele uitverkorene wereld.

3. De dag van de hemelvaart van Christus bracht een aanmerkelijke verwoesting over de satan en zijn werken: want toen Hij opvoer in de hoogte heeft Hij de gevangenis gevangen genomen; en heeft Hij een weg geopend tussen deze wereld en de hemel door het gebied van de Overste van de macht des lichts, langs welke al Zijn vrienden Hem zullen volgen naar de heerlijkheid. O wat heeft dat de duivel gepijnigd, toen Christus in triomf de lucht doortrok met zijn "twee maal tien duizend wagenen, de duizenden verdubbeld, " elk van hen uitroepende: "God vaart op met gejuich; de Heere met geklank der bazuin. Psalmzingt Gode, psalmzingt; psalmzingt onze Koning; psalmzingt."

4. Op de Pinksterdag bracht Christus de duivel en zijn werken een andere slag toe. Toen Christus opnieuw op de troon van Zijn heerlijkheid zat, stortte Hij op een buitengewone wijze Zijn Geest uit over zijn apostelen, hen bekwaam makende om wonderwerken te doen, en het Evangelie te prediken in alle talen, opdat het door de gehele toen bekende wereld zou verspreid worden. Wat begon het koninkrijk van de satan te vallen, toen onder één preek drie duizend zielen uit zijn koninkrijk gerukt en aan de Kerk van Christus toegevoegd werden! Wat vloog van die tijd af het licht van het Evangelie als een bliksem van het ene einde van de wereld tot het andere, zodat, gelijk de apostel aanmerkt: (Rom. 10:18) haar geluid over de gehele aarde is uitgegaan! En ik mag er nog dit aan toevoegen, dat ten allen tijde, wanneer de vermaarde Overste leidsman van de zaligheid Zijn zwaard aan zijn heup gordt, en voorspoediglijk rijdt op het Woord der waarheid, en de volken onder Zich doet vallen, door zondaren te overtuigen en

tot zijn kennis en gehoorzaamheid te bekeren, dat een tijd is, waarin Christus de werken van de duivel verbreekt, en zijn sterkten terneer werpt.

5. De dag waarop een zondaar in Christus gelooft is een tijd waarin de werken van de duivel verbroken worden. Het is het voornaamste doel van de hel, God en Zijn Woord onder de mensenkinderen te belasteren, alsof Hij geen vertrouwen waard is. Zo belasterde hij Hem bij onze eerste ouders: Heeft God zo en zo gezegd? Wanneer nu een zondaar daar gebracht is, dat hij "verzegelt, dat God waarachtig is", en het getuigenis van God zodanig krijgt te geloven, dat hij zijn eeuwige zaligheid op de geloofwaardigheid van de God der waarheid waagt, is dit als het ware een doodsteek in het hart van de duivel. die zelf "in de waarheid van God niet is staande gebleven, " en niet kan verdragen, dat er een zondaar is, die daarin blijft. Ik kan hetzelfde zeggen ten opzichte van elke nieuwe geloofsdaad in Christus op grond van de belofte van de God der waarheid. Daarom staat er, dat wij door het geloof als een schild "de vurige pijlen van de duivel uitblussen."

6. Tijden van ondertrouw, van nabijheid tussen God en de ziel, zijn tijden van verbreking van de werken van de duivel. Het grote plan, dat in de hel gesmeed werd, was, zoals u gehoord hebt, scheiding te maken tussen God en de mens. Niets verbittert die vijand dan ook meer, dan te zien, dat hijzelf verslagen is, en dat de arme ziel die door middel van hem ver van God gebracht was, nu zo nabij Hem gebracht is, dat zij nu opgenomen wordt en gezeten is in de "koets, die gemaakt is van het hout van de Libanon." en dat zij met grote lust neerzit in Zijn schaduw, onder de banier van de liefde. Vrienden, elke nieuwe openbaring van de Zoon van God aan de ziel brengt aan de zaak van de duivel in de ziel een wond toe, zij verzwakt het ongeloof, hoogmoed, vleselijkheid, geveinsdheid, vijandschap, en de andere vertakkingen van het lichaam van de zonde en des doods.

7. Wanneer op enige tijd enige eervolle getuigenis wordt gegeven van de Heere, de leer, tucht, eredienst en regering van Zijn Kerk, in een tijd van ongemeen verval en afwijking, is 't het grote werk van de duivel het onkruid van dwaling, bederf, tirannie, tweedracht en verdeeldheid in een gemeente te zaaien. En wanneer deze kwaden komen gelijk een stroom, bezielt de Heere een of meer van Zijn heiligen of dienstknechten om de banier op te richten, en tegen die werken van de duivel te getuigen, en ze te ontdoen van de schone schijn onder welke zij worden voorgesteld en uitgevoerd. Dit is een kwelling en pijniging voor de duivel, en voor hen, die onder zijn regering leven. Het koninkrijk en de zaak van Christus zijn ten allen tijde, in het bijzonder in deze kerk, gehandhaafd en verdedigd, door een getrouw getuigen voor de Heere en zijn zaak, tegenover dwalingen en bederf.

8. Wanneer een gelovige sterft en onder een wacht van engelen naar de heerlijkheid gaat langs die weg, die Christus geopend heeft, toen Hij opvoer om die ledige tronen te bezetten, die de duivelen onbezet achterlieten, toen zij "hun eigen woonstede verlaten hebben, " wat is het voor die trotse geest dan een ergernis, te zien, dat de arme gelovige, die hij in deze benedenwereld zo dikwijls heeft verontrust en verzocht, triomfantelijk op de troon gaat zitten, waarop hijzelf eens heeft gezeten!

In de vierde plaats zullen wij de redenen aanwijzen waarom Christus, de Zoon van God, geopenbaard is om de werken van de duivel te verbreken. Ik zal dit doen in de volgende bijzonderheden.

1. Christus trekt deze vijand tegemoet en verbreekt zijn werken, omdat het de wil en het welbehagen van de Vader was; Hij deed altijd die dingen, die Zijn Vader behaagden, Zich altijd voor Hem verheugende: "Ik heb lust, o mijn God, om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in

het midden Mijns ingewands. Ik leg het leven van mijzelf af. Dit gebod heb ik van mijn Vader ontvangen." De duivel had door zijn werken de God en Vader van onze Heere Jezus Christus beledigd en onteerd, en Christus wreekte met blijdschap de twist van Zijn Vaders op deze vijand.

2. Christus verbreekt de werken van de duivel, omdat het Zijn eer gold op Zich te nemen dit te doen. Door deze onderneming wordt een nieuwe inkomst van heerlijkheid aan de kroon van Christus, als Middelaar, toegebracht. Al de vrijgekochten in de heerlijkheid zullen tot in alle eeuwigheid de heerlijkheid van hetgeen Hij volbracht heeft herdenken, waardoor Hij "door de dood tenietgedaan heeft degene, die het geweld des doods had, dat is, de duivel." Daarom zingen de vrijgekochten, zeggende: (Openb. 5:2) "Gij zijt waardig dat boek te nemen en Zijn zegelen te openen: want Gij zijt geslacht, en hebt ons Gode gekocht met Uw bloed."

3. Christus verbreekt de werken van de duivel uit de oude en wonderlijke liefde, die Hij de mens op aarde toedroeg, in het bijzonder dat overblijfsel uit Adams geslacht, dat Hem van eeuwigheid van de Vader gegeven is. Het was de liefde van de Vaders, die Hem zond, en het was de liefde van de Zoons, die Hem deed komen om ons uit de klauw van de briesende leeuw te verlossen. Toen wij op het punt waren van door Hem verslonden te worden. "Die mij liefgehad heeft, " zegt Paulus, "en Zichzelf voor mij overgegeven heeft." O de liefde van Christus hierin, gaat alle verstand te boven!

4. Christus verbreekt de werken van de duivel wegens de achting, die Hij heeft voor Zijn wet, die de duivel door zijn werken heeft onteerd. De duivel maakte er zijn werk van de wet van God onder de kinderen der mensen af te schaffen en teniet te doen, opdat zij geen regel van hun daden zou zijn. De wrevel en boosaardigheid van de duivel tegen de hemel is zo groot, dat hij als het mogelijk was, niet de minste indruk daarvan in de wereld zou overlaten; doch Christus heeft zoveel achting voor de eer van de wet, dat Hij haar wilde verhogen en verheerlijken, beide als een verbond en als een regel: "Ik ben niet gekomen om de wet te ontbinden, maar te vervullen."

5. Christus verbreekt de werken van de duivel, "om de vijand en wraakgierige te doen ophouden." Toen de duivel zover had overmocht, dat hij het beeld Gods in de mens geschonden, hem onder de vloek gebracht, en hem met zich in een verbintenis tegen God had overgehaald, meende hij, dat hij de overwinning had behaald, en dat nu de mens, en deze gehele benedenwereld van hem was; en er is geen twijfel aan, dat hij evenals de trotse Farao zeide: "Nu zal ik de buit delen;" ik zal verscheuren, en verslinden en woeden, zoveel mij lust. Doch hoe wordt deze vijand gestild, tot zwijgen gebracht en beschaamd, als hij ziet, dat zijn hele spel bedorven, zijn koninkrijk verwoest, en zijn kop vermorzeld wordt, door het Kind dat ons geboren. de Zoon, die ons gegeven is; Wiens naam is "Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vredevorst, "

6. Hij verbreekt de werken van de duivel, tot opheldering en openbaring van al de Goddelijke volmaaktheden. De wijsheid Gods is geopenbaard in al het beleid van de hel te schande te maken, de wijzen te vangen in hun arglistigheid, en Zijn raad te verijdelen: De macht Gods, in de overheden en machten te beroven of uit te trekken; het leven uit de dood, het licht uit de duisternis, zaligheid uit ellende, en eer voor God in de hoogste hemelen, uit hetgeen de grootste strekking had Hem te onteren, te doen voortkomen: De heiligheid Gods, in de grootste haat en verontwaardiging uit te drukken tegen de zonde, als zijnde die gruwelijke zaak, die Hij haat: Zijn rechtvaardigheid in de uitvoering van de straf, die de wet eist, aan de Borg, en het rechtvaardigen van de goddeloze op de grondslag van een betere gerechtigheid dan Adam

had, voordat hij viel: De goedheid, liefde en barmhartigheid Gods, in verzoening, of een rantsoen, te vinden, opdat wij niet in het verderf zouden neerdalen: Zijn waarheid en getrouwheid, in zorg te dragen, dat de bedreiging van de wet zou worden vervuld in het lijden van Christus, en in het vervullen van die oude belofte, dat het zaad van de vrouw de slang de kop zou vermorzelen, nadat die vierduizend jaren was uitgesteld welke vervulling een heerlijke waarborg is, dat Hij elke andere belofte van het woord ook vervullen zal. Zo ziet u waarom de Zoon van God de werken van de duivel verbreekt.

V. Ons vijfde punt in de verdeling was de *toepassing*, of de gebruikmaking van de leer, dat ik zal trachten te doen in de volgende gevolgtrekkingen:

1. Ziet hieruit een heerlijke straal van de Godheid, of de allerhoogste onafhankelijke Godheid van de heerlijke Verlosser. Hij wordt hier uitdrukkelijk de Zoon van God genaamd, de tweede Persoon van de heerlijke Drie-eenheid één God met de Vader. Het werk, dat Hem hier wordt toegeschreven, verklaart, dat Hij niemand anders is dan de machtige. ja, de almachtige God; want wie anders kon de werken van de duivel verbreken? Hij is "God geopenbaard in het vlees, de grote God, God bovenal te prijzen is in der eeuwigheid. Zijn Naam is de Heere, "de Allerhoogste over de ganse aarde."

2. Ziet hieruit hoe de goedertierenheid en de liefde Gods tot de mens op de aarde verschenen is. Hier is het hoogste bewijs, dat God met mogelijkheid kon geven; Hij Zendt zijn Eigen Zoon met een gewichtige zending naar deze benedenwereld, wapent Hem met Zijn macht en gezag, als de Overste leidsman der zaligheid en Verlosser, om Zijn en onze wraak te wreken, die Hij in Zijn oneindige wijsheid samenbindt, aan die Abaddon en Apollion, de duivel, de verleider en verwoester van het mensdom. Toen Hij Hem Zijn boodschap opdroeg, beloofde Hij Hem te zullen ondersteunen en dat Zijn arm Hem zou versterken, om de kop van die vijand te vermorzelen.

3. Ziet hieruit het kwaad van de zonde, en de dwaasheid van degenen, die haar koesteren en zich aan haar macht en dienst overgeven. Het is het eigenlijke werk van de duivel, zijn hoofdwerk, en de sterkte van zijn koninkrijk. Wat is het een beklagenswaardige zaak, de slaaf van de duivel te zijn, van de duivel zijn werk te doen, zijn uitbraaksel, het vergif van de oude slang, op te likken.

4. Ziet hieruit, dat er goede reden is, waarom de gelovige krijg voert tegen de zonde, die in hem woont, en overal waar hij die vindt. Hij merkt haar aan als het werk van de duivel, waartoe Christus gekomen is om het te verbreken, en daarom verklaart hij haar de oorlog, overal waar hij ze vindt. Hij heeft in een dag van de heirkraft gewillig dienst genomen onder Christus, om met al zijn vermogen de werken van de duivel af te breken, en daarom wederstaat hij de duivel en zijn verzoeken tot zonde, ja, hij "staat tot den bloede toe tegen, strijdende tegen de zonde."

5. Ziet hieruit wat de grond is van die krachtige tegenstand in onze tijd tegen de aanstelling van getrouwe leraars. De duivel en zij, die aan zijn zijde staan, zijn bevreesd, dat door de vestiging van een trouwe bediening in de gemeenten, Christus, de Zoon van God, zal geopenbaard worden in de uitdeling van het Evangelie, en de werken van de duivel in de harten van zondaren zullen verbroken worden. Wat is het droevig te zien welk een aandeel en invloed de duivel op deze dag in de kerkelijke gerechtshoven heeft, om die macht, die zij van Christus hebben ontvangen, te gebruiken tegen Christus en voor de zaak van de duivel! De duivel weet zeer goed, dat het niet waarschijnlijk is, dat iemand, die het volk tegen hun wil wordt opgedrongen, zijn koninkrijk veel afbreuk zal doen, en daarom werkt hij krachtig in de mensen,

die Hij beïnvloedt, dat de gemeenten bezet zullen worden met lakse, onbeduidende jonge mensen, die weinig of geen kennis hebben van de listen van de duivel, of van het werk van de genade. Als de duivel iemand ziet, die God met gaven en genade heeft begiftigd om het Evangelie te prediken, de zielen te stichten, of het koninkrijk van de duivel af te breken, zal hij zijn ganse strijdmacht tegenover allen mens stellen, en hem beschuldigen, dat hij een beroerend gevaarlijk mens is, die de wereld ondersteboven wil keren.

6. Ziet hieruit hoe het komt, dat de getuigenis van de getuigen "degenen pijnigt, die op de aarde wonen." Met "mensen, die op de aarde wonen, " worden aardse en zinnelijke mensen bedoeld, de "lieden van de wereld, welker deel in dit leven is:" zij zijn als het ware in deze aarde begraven, en hebben geen recht begrip van de dingen van het koninkrijk van Christus; mensen, die onder de macht van de God van deze eeuw zijn. Een getuigenis voor Christus en Zijn verongelijkte zaak moet hen noodzakelijk pijnigen, omdat het de sterkgewapende in het vredig bezit van het huis verontrust; het ontdekt de wegen en werken van de duivel, die door de mensen begunstigd worden; en het kan niet anders of dit moet hen verbitteren, kwellen en pijnigen. Daarom moeten zij, die aan de zijde van de duivel staan er voor zorgen, dat ook de getuigen van hun getuigenis begraven en vergeten worden.

7. Ziet hieruit waarom de hel en de aarde werden te wapen geroepen toen Christus in de wereld verscheen. Wij hebben hier een antwoord op die vraag: (Psalm 2:1) "Waarom woeden de Heidenen, en bedenken de volken ijdelheid?" Wel, het gaat tegen de Messias Gods, die gekomen is om de werken van de duivel te verbreken. U weet, dat indien een vreemde vijand in een koninkrijk invalt, de koning en al zijn onderdanen naar de wapenen zullen grijpen, om hem tegen te staan; Christus was een vreemde, Hij kwam om een inval te doen in het koninkrijk van de duivel, en daar Zijn koninkrijk op te richten.

8. Ziet hieruit waarom de duivelen, toen Christus op aarde was, uitriepen: "Zijt Gij hier gekomen om ons te pijnigen voor de tijd?" alsmede waarom zij geloven en sidderen. Zij weten, dat Christus al hun werken zal verbreken, en dit pijnigt hen. De Naam van de Zoon van God is de schrik van de hel, omdat Hij "de overtreding sluit, en de zonde verzegelt, " waardoor hun koninkrijk in de wereld afneemt.

9. Ziet de verborgenheid van de bekering van de moordenaar aan het kruis. Christus wilde Zijn macht en bekwaamheid tonen, om de werken van de duivel in een arme ziel te verbreken, en om hem een gevangene te ontrukken, zelfs toen Hij op zijn laagst scheen te zijn, of toen hij werkelijk op de laagste trap van Zijn vernedering was.

10. Ziet hieruit, dat een krachtige slag van de Heere dit land en dit geslacht niet zal ontgaan. De werken van de duivel toch hebben in onze tijd de overhand; dwaling, onkunde, ongeloof, hoogmoed, zathed van brood, stille gerustheid, godloochening, zekerheid, vloeken, zweren sabbatschenden, verachting van het Evangelie, onvruchtbaarheid onder de genademiddelen; ja, het is zover met ons gekomen, dat zelfs in de staatskerk en in de gerechtshoven van Christus, die in Zijn Naam zijn aangesteld de ongerechtigheid wettelijk is vastgesteld, waardoor de macht en de handen van de openlijke vijanden van Christus gesterkt zijn, en de arme leden van Christus worden onderdrukt en uitgeworpen worden, alsof zij het schuim en afschrapsel van de aarde waren. Vrienden, er schijnt een plan en samenzwering gevormd te zijn onder de profeten van onze tijd, om allen die maar de geringste vertoning van ernstige godsdienst en godzaligheid hebben, te verdringen en te onderdrukken. Nu, wanneer de werken van de duivel zover de overhand hebben, en de mensen, als het ware, de werken van de duivel openlijk erkennen en verdedigen; hebben wij dan geen reden te denken, dat de Heere hierover bezoeking zal doen, en

dat Hij op de een of andere wijze "Zich zal wreken aan zo'n volk als dit is!" Wanneer zondaren de werken van de duivel onder hen verdedigen en ondersteunen, in strijd met de openbaring van de Zoon van God in het Evangelie; wanneer zij zich doof houden voor, en de schouder onttrekken en gehoorzaamheid weigeren aan Zijn wetten, dan openbaart Hij Zich gewoonlijk in de een of andere ontzaglijke voorzienigheid, Hij doet Zijn vreselijke majesteit aan, en kleedt Zich met wraak, om die rebellen te vernielen. Tot Jeruzalem werd gezegd: "Ziet, uw huis wordt u woest gelaten;" zij en hun tempel, staat en natie werden geheel verwoest, omdat zij de Zoon van God niet wilden aannemen, Die hun eerst in het vlees, en toen in de bediening van Zijn apostelen geopenbaard was.

11. Ziet hier een voorname reden waarom de gelovigen zo hijgen naar de openbaring van de Heere: "Och, dat ik wist, waar ik Hem vinden zou! O, dat ik Uw sterkheid en Uw eer mocht zien, zoals ik U in het heiligdom heb aanschouwd! O, wanneer zult Gij tot mij komen?" Een voorname reden hiervan is, omdat door de openbaring van Christus de werken van de duivel in hun zielen verbroken zijn. Zonde, onkunde, ongeloof, hoogmoed, vijandschap, en de andere delen van een lichaam van de zonde, krijgen een wond, wanneer Christus verschijnt en Zich openbaart. Al die sprinkhanen uit de hel worden of gedood, of verplicht evenals het wild gedierte in hun holen te kruipen en te verdwijnen, wanneer de Zon der gerechtigheid opgaat. Ik mag hier nog een andere gevolgtrekking aan toevoegen, namelijk: Het doet ons zien, waarom de gelovigen het zo moe zijn, als de Heere afwezig is, en naar Zijn tegenwoordigheid hunkeren. Wel, wanneer Hij afwezig is "komt de vijand gelijk een stroom, " dan steken de werken van de duivel hun kop op, en dit is de arme gelovige tot een last.

12. Wij kunnen uit deze leer zien, waarom het onder ons gebruikelijk is te gedachtenis van de dood van de Verlosser in ere te houden, en waarom de ware gelovigen zo graag aan het Avondmaal aanzitten. Door de dood van Christus in het bijzonder is aan het koninkrijk van de duivel en zijn werken een dodelijke slag toegebracht, en daarom willen zij zo graag zijn dood gedenken, totdat Hij komt; alsmede, omdat de Heere in deze instelling zich dikwijls aan de zielen van Zijn volk openbaart, zoals Hij het niet aan de wereld doet. Door in die ordonnantie Hem, en Zijn dood en bloed, te aanschouwen, krijgen zij weer nieuwe moed, om hun strijd in de reis door de woestijn vol te houden, wetende, dat Christus "door Zijn dood te niet gedaan heeft degene, die het geweld des doods had."

Een tweede gebruik zal zijn tot *beproeving*, of de Zoon van God ooit zaligmakend aan uw ziel geopenbaard is.

Vrienden, hier is een toetssteen, om er uw openbaringen aan te beproeven of zij echt zijn. Wanneer Christus op een zaligmakende wijze geopenbaard wordt, is de strekking daarvan, de werken van de duivel te verbreken, want "hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou." Vandaar is die binnenlandse oorlog, die de gelovige in zijn binnenste gewaar wordt, als Hij de Heere eens heeft beginnen te kennen: "Wat ziet gijlieden de Sulammith aan? Zij is als een rei van twee heiren." Het vlees begeert tegen de Geest, en de Geest tegen het vlees. O hoe menige zware zucht gaat op uit het hart van de gelovige wanneer hij bevindt, dat de werken van de duivel in zijn ziel de overhand nemen: "Ik ellendig mens! Wie zal mij verlossen uit het lichaam dezès doods?"

1. Indien de Zoon van God ooit in uw ziel geopenbaard werd, indien ooit het licht van de kennis van de heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus in uw hart heeft geschinen, " zult u er altijd naar staan, dat de werken van de duivel in u afgebroken, en de werken van de Zoon van God in u opgebouwd mogen worden. Ik zou u hier kunnen spreken

over verscheidene werken van de duivel, die u zult trachten af te breken, en sommige werken van de Zoon van God, die u zult zoeken op te bouwen.

1^e U zult de eigengerechtigheid neerwerpen, en de gerechtigheid van Christus aandoen. Eigengerechtigheid is een van de hoofdwerken van de duivel. Het is zwaar werk iemand, die, tot zijn leven en zijn aanneming bij God, de wet zo goed gehoorzaamt als hij kan, te overtuigen, dat hij het werk van de duivel werkt. Neen, omdat hij meent, dat hij de wet van God aan zijn zijde heeft, en dan wanneer hij de wet gehoorzaamt meent, dat hij God een dienst doet en de werken Gods werkt, zult u hoeren en tollenaars eerder tot overtuiging brengen dan hem. Doch vergunt mij u te zeggen, dat u, als u de wet gehoorzaamt tot het leven, rechtvaardigheid, heiligmaking, of uw aanneming bij God, het werk van de duivel werkt; want dan maakt u een Christus van uw gehoorzaamheid, en u stoot Christus uit Zijn plaats, die "zonde voor ons gemaakt is, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in hem." Zolang een mens zo handelt beledigt hij de Zoon van God in Zijn priesterlijk ambt, doordat hij de gerechtigheid en de voldoening van Christus verwerpt en zijn eigen vuile voddens in de plaats daarvan stelt, evenals de Joden, die (Rom. 10:3) "hun eigen gerechtigheid zochten op te richten, en zich aan de rechtvaardigheid Gods niet wilden onderwerpen." Hij, in wie Christus zaligmakend geopenbaard is werpt zijn eigen gerechtigheid weg als een wegwerpelijk kleed, zeggende: "Gewis, in de Heere zijn gerechtigheden en sterkte; in Hem zal ik gerechtvaardigd worden en in Hem alleen zal ik mij beroemen;" of met Paulus: (Filip. 3:8, 9) "Ja gewis, ik acht ook alle dingen schade en drek te zien, opdat ik Christus moge gewinnen, en in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof."

2^e Gij zult veel werkzaam zijn met het beeld van de eerste Adam af te breken, en het beeld van de tweede Adam in uw zielen op te richten. Van nature dragen wij het beeld van de eerste Adam, dat bestaat in de duisternis van het verstand, de weerspanning van de wil, en de vleeselijkheid van de genegenheden. Nu, indien de Zoon van God ooit zaligmakend in uw ziel geopenbaard werd, zal het uw voornaamste zorg en bezigheid zijn, dat beeld in u verbroken te krijgen. Hierin is de Christen voornamelijk werkzaam: hij zucht onder de overgebleven duisterheid van het verstand, en streeft er altijd naar meer kennis te krijgen van God en van zijn zin en wil; hij hijgt naar de uitnemendheid van de kennis van Christus, en hij vervolgt altijd de Heere te kennen. Hij zucht onder de afwezigheid van zijn wil en van de overgebleven vijandschap, en tracht zijn wil in overeenstemming te brengen met de wil van God, zowel ten opzichte van het gebod, als van de voorzienigheid en de genade. Hij zucht onder de vleeselijkheid van zijn genegenheden, en is altijd strijdende om ze los te maken van de ijdelheden van deze wereld. en ze te vestigen "op de dingen die boven zijn, waar Christus is zittende ter rechterhand Gods." Die mens komt dan ook nooit tot rust zolang hij nog iets, dat naar de hel riekt, in zich vindt; zijn voortdurende zorg en bekommernis is, "veranderd te worden van heerlijkheid tot heerlijkheid "

3^e Daarin zult u duidelijk zijn, dat u de wijsheid van het vlees zult neerwerpen, en de wijsheid Gods die van boven is, zult oprichten. De apostel Paulus zegt ons, (Gal. 1:16) dat zodra het God behaagde zijn Zoon in hem te openbaren, hij niet met vlees en bloed te rade ging; dat is, hij wilde niet langer wijsheid en overlegging tot de regel en maatstaf van zijn handelingen stellen, maar hij benaastigde zich, in eenvoudigheid en oprechtheid van God, niet in vleeselijk wijsheid, maar in de genade van God in de wereld te verkeren. Vrienden vleeselijk wijsheid en berekeningen verwoesten in deze tijd de Kerk van ons land. Wat anders dan vleeselijk wijsheid en berekening heeft er ons toe gebracht akten en wetten in de Kerk van Christus te maken, die voor de ware Kerk van Christus verderfelijik en verwoestend zijn, en in geen enkel opzicht op

het Woord van God gegrond zijn? Ik bedoel in het bijzonder de synodale acte van onlangs, waarbij de "kostelijke kinderen Sions, tegen fijn goud geschat, " het recht is ontnomen zelf hun leraars te verkiezen, en lieden van de wereld, welker deel in dit leven is, en die hun buik vullen met de verborgen schatten van de wereld, meestal in hun plaats zijn gesteld. De kostbare paarden van Christelijke voorrechten zijn door synodale akten voor de zwijnen van deze wereld geworpen, die zich zullen omkeren, en de Kerk zullen vervolgen en verscheuren, zodra zij daartoe gelegenheid zullen vinden. Ik ben er zeker van, dat dit een van de werken is, die de duivel in de kerk van ons land heeft daargesteld; en indien de Zoon van God ooit zaligmakend in uw ziel geopenbaard is, zal het u aan uw hart smarten te horen, dat het in Gath en Askelon verkondigd wordt, en dat de dochters der onbesnedenen opspringen van vreugde, als zij ervan horen. Ik zeg, dat zal u een oorzaak van droefheid en treuren zijn.

2. Als de Zoon van God ooit zaligmakend in u geopenbaard is, zal de vereniging van de twee naturen in de persoon van Christus de bewondering van uw ziel zijn. Paulus zegt dan ook: "En buiten allen twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot; God is geopenbaard in het vlees." Dat zal u een stof van lof zijn, wanneer u overdenkt, dat God, in de Persoon van Zijn Zoons, de menselijke natuur heeft aangenomen, en dat Hij in uw natuur alles heeft gedaan, wat noodzakelijk was tot onze verlossing.

3. Het zal dan uw voornaamste oogmerk zijn, in het bijwonen van de Goddelijke instellingen, evenals David, nieuwe openbaringen te krijgen van Zijn heerlijkheid.

4. U zult er behoefte aan hebben Zijn heerlijkheid, overeenkomstig uw betrekking en standplaats, ook aan anderen bekend te maken. Zo handelde ook de Bruid, met de dochters van Jeruzalem, en was 't het voorname oogmerk van Paulus de goedheid van Zijn Naam in de wereld bekend te maken.

De laatste gevolgtrekking is deze: *Is het zo, dat de Zoon des mensen geopenbaard werd?* Dan is hier een aanzienlijke bemoediging aan alle getrouwe leraars en Christenen om pal te staan tegen het verval van de tijd waarin wij leven; voornamelijk tegen het geweld dat gebruikt wordt om de Christelijke gemeenten te bezetten met een stel lakse en onbeduidende predikanten; alsmede tegen die synodale acte, waarbij de rechten van Gods volk hun met geweld worden ontnomen, en aan mensen worden toevertrouwd, die afkerig zijn van de regering beide van de Kerk en de Staat. Deze handelwijze is duidelijk een werk van de duivel om de voorname oogmerken van het Evangelie te verijdelen, en daarom moeten wij er alles aan wagen om hen te weerstaan. Laten de mensen ons afkeuren en uitwerpen, de Zoon van God zal ons erkennen, als wij hen tegenstaan, *"want hiertoe is de Zoon van God geopenbaard, opdat Hij de werken des duivels verbreken zou."*